

[Justitsministeren]

ikke kan finde sted, sker anbringelsen efter særlige retningslinjer, der er optaget som bilag til cirkulæret. Disse retningslinjer bygger som udgangspunkt ligeledes på det geografiske nærhedsprincip. Direktoratet har endvidere mulighed for at fravige disse retningslinjer, bl. a. under hensyn til domfældtes rimeligt begrundede ønske om anden anbringelse.

Justitsministeriet er enig i, at de indsatte i videst muligt omfang bør gives mulighed for at opretholde forbindelsen til deres pårørende.

På den anden side medfører kapacitetsmæssige forhold inden for kriminalforsorgen, at det ikke altid er muligt at imødekomme de indsattes ønsker om anbringelsesstedet. Sådanne ønsker tilgodeses dog, i det omfang pladmæssige forhold gør det muligt.

Det er justitsministeriets opfattelse, at de gældende regler på en rimelig måde tilgodeser de ovennævnte hensyn, og at der på denne baggrund ikke er anledning til at udvide anvendelsesområdet for udgang.

Spm. nr. S 773

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (9/3 83) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig om den oplysning om bibliotekers mulighed for at opkræve betaling for kulturelle arrangementer, som ministeren har givet justitsministeriet, sammenholdt med det svar, som ministeren derefter, den 4. marts 1983, har givet folketingets kulturudvalg om den hidtidige administrative praksis på området?«

Begrundelse

Det fremgår af en skrivelse fra justitsministeriet til ministeriet for kulturelle anliggender af 27. januar 1983, vedlagt som bilag til en besvarelse fra ministeren til folketingets kulturudvalg den 28. januar 1983, at »kulturministeriet har over for justitsministeriet oplyst, at der i administrativ praksis har foreligget spørgsmål om, hvorvidt et kulturelt arrangement har været en refusionsberettiget driftsudgift, samt at det i øvrigt har været de lokale myndigheders afgørelse, om der skulle være gratis adgang«.

Foranlediget af dette svar bad folketingets kulturudvalg den 2. februar ministeren om en redegørelse for den hidtidige administrative praksis på området. Af ministerens svar til kulturudvalget den 4. marts 1983 fremgår det, at bibliotekstilsynet »i det hele taget har administreret ud fra den forudsætning, at kulturelle arrangementer, hvor bibliotekerne har været arrangør, skulle være gratis«. Der har altså efter spørgerens opfattelse ikke været nogen tvivl om, at der har skullet være gratis adgang til arrangementer, som bibliotekerne selv har været arrangør af, da disse arrangementer har været betraget som en del af bibliotekernes virksomhed og derfor som refusionsberettigede. Der har derimod kunnet opkræves gebyr af arrangementer, arrangeret i bibliotekets lokaler af foreninger o.lign.

Ministerens oplysning til lovkontoret synes derfor ikke at have nogen relation til den hidtidige administrative praksis i bibliotekerne og den hidtidige lovfortolkning i bibliotekstilsynet/kulturministeriet.

Besvarelse (17/3 83):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det er nødvendigt ved besvarelsen af dette spørgsmål at være opmærksom på, at der må sondres mellem den *administrative praksis for statsrefusion* ved bibliotekers kulturelle arrangementer og *lovligheden af at opkræve entré* ved disse. Kulturelle arrangementer omtales som bekendt ikke i folkebiblioteksloven.

Den administrative praksis for statsrefusion ved bibliotekernes kulturelle arrangementer.

Kulturministeriet har, som det tidligere er oplyst over for kulturudvalget, over for justitsministeriet redegjort for den hidtidige administrative praksis for statsrefusion ved bibliotekers kulturelle arrangementer. Man har således henvist til den ved ministeriets skrivelse af 28. oktober 1969 givne bemyndigelse til biblioteksdirektøren. Ifølge denne bemyndigelse træffer biblioteksdirektøren afgørelse i de konkrete sager, de enkelte biblioteker forelægger bibliotekstilsynet vedrørende spørgsmålet om statsrefusion til et kulturelt arrangement. Det var i ministeriets bemyndigelse til biblioteksdirektøren forudsat, at arrangementer, der hidtil har været et naturligt led i bibliotekets virksomhed, fortsat